

Tillige maa jeg lige over for det ærede Mindretals Øttring om det Uheldige i, at personlige Bevillinger blive dragne frem i Rigsdagen, sige, at det er ikke det eneste Punkt paa Finantsloven, hvor dette sker og maa ske, det kan ikke undgaa. Der er Konto, hvis Forhøielse vilde være en Umulighed, hvis det ikke var tilladt Administrationen at bringe Forslag om rent personlige Bevillinger frem paa Rigsdagen, saaledes den kunstneriske og videnskabelige Konto paa Sorø Akademis Budget. Det ærede Mindretal har ogsaa under Nr. 17 været med til at stille et Forslag, som er af rent personlig Karakter. Det synes mig, at det, som der kan forlanges, det, som burde efterfølges, er det, at der i disse rent personlige Spørgsmaal ikke bliver taget Initiativet fra Rigsdagens Side eller fra et af de to Finantsudvalgs Side. Det kan maaste med nogen Grund forlanges, men naar Administrationen efter Overveielse og Undersøgelse af de Forhold, der ligge for, har anset det for rigtigt at komme frem med Fordring om en saadan personlig Bevilling, forekommer det mig dog, at man kan berolige sig med, at det er ikke Noget, der sker her i Veir og Vind, men er Noget, der sker efter den sædvanlige administrative Overveielse. At det naturligtvis, naar man vil tage personlige Spørgsmaal op, ikke kan undgaa, at Rigsdagen eller den enkelte Afdeling gjør sin Kritik gjældende, det maa vedkommende Person og det maa Regjeringen finde sig i, men jeg indser ikke, at der i Forholdet selv ligger nogensomhelst Grund til at stille den Fordring op, at man skal komme bort fra saadanne personlige Bevillinger, og, som jeg før yttrede, man kan slet ikke komme bort fra dem. Jeg maa derfor aldeles bestemt holde paa, at den Bevilling, som efter noie Overveielse er fordret, som er given af det andet Thing, og af Finantsudvalgets Flertal her foreslaas bevilget, at den ogsaa nu bliver bevilget. Flertallet har under Nr. 17 foreslaaet at gjøre det muligt, at en Lektor i det medicinske Fakultet kan blive udnævnt til Professor. Dette Forslag er i Overensstemmelse med, hvad jeg fra først af har foreslaaet paa Finantsloven, og jeg kan derfor ikke have Noget imod, at dette Thing vedtager dette Forslag. Kun finder jeg mig foranlediget til, lige over for hvad der er yttret om denne Mands Stilling allerede ved dette Lovforlags første Behandling, at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke anerkjender, at der sker denne Mand nogen Ubillighed eller nogen Uretfærdighed, selv om det, som Flertallet ønsker, ikke kan gennemføres; det

anerkjender jeg ikke. Havde jeg troet, at der skete nogen Uretfærdighed, vilde jeg ikke i det andet Thing være gaaet ind paa, at han blev udeladt, saaledes som det andet Thing vedtog. Det kan jo dog ikke negtes, at Lektoraterne og Docentpladserne ved Universitetet ere oprettede ved Rønningssloven, og ingen Mand, der er Lektor eller normeret Docent, har nogen Ret til at fordre at blive udnævnt til Professor; det er en Velvillighedsflag, en Bevillingsflag, en Raadessflag, man kalder det, hvad man vil. Andet er det ikke, saa længe en ny Lov ikke er kommen, og deraf at en ældre Lektor udnævnes til Professor, følger ikke, at en yngre Lektor kan stille noget Uretfærdigheds-, ja ikke en Gang noget Billighedskrav paa at blive taget med. Men, som sagt, jeg har selv fra først af været med til at stille Forslag derom i Folkethinget, og det skulde glæde mig, om det kan gennemføres, men jeg har kun villet hævde, at der ikke sker nogen Uretfærdighed, selv om det ikke kan gennemføres. Det forekommer mig, at det ærede Flertal er gaaet noget vidt i sine Redskættelser ved Forslagene under Nr. 19 og 20. Jeg indrømmer, at det er en Stønsflag. Jeg er enig med Flertallet i, at der kan være Grund til at komme med Redskættelser paa disse Poster, men særlig synes jeg ganske vist ikke om Redskættelsen i Forslaget under Nr. 20. Jeg tror, at man dog virkelig kan gjøre en hel Del Mytte med de Penge, som Flertallet her vil negte. — Hvad Bevillingen til Realstolerne angaar, kan jeg ikke principmæssig have Noget imod den Opsættelse af Kontoen, som Flertallet foreslaar. Et Andet er jo ganske vist, om man vil opnaa det, man egentlig mener eller tror at kunne opnaa ved at affatte Kontoen saaledes. Hvis der her var Tale om en Sum, der var bevilget, jeg vil sige for saa vidt en Gang for alle, som den gjentoges med samme Størrelse Aar for Aar, havde Flertallet jo ubetinget Ret, saa var der ingen rimelig Grund til at udstykke Bevillinger i en hel Mængde mindre Bevillinger, og det vilde være naturligt, om man overlod det til Administrationen at afgjøre, hvorledes den skulde fordeles mellem en vis Art af Stoler; men naar Forholdet er, som det er, at Realstoleundervisningen er i en vis bestemt Udvikling her i Landet for Diebliffet, en Udvikling, som jo Landstinget tror er heldig — naturligtvis kan den overdrives, som Alt kan overdrives — vil det ikke kunne undgaa, at man Aar for Aar kommer med nye Fordringer paa denne Konto. Nu beder jeg de Herrer overveie, om det saa er muligt at